

и отидоха задъ кжщата. Тукъ даскалъ Стефанъ отвори вратата на една отъ дветѣ полусъборени одаички, въ които поставяха непотрѣбни нѣща, намѣсти вжтре Димитра и излѣзе. Но до пжтнитѣ врата той се спрѣ, помисли малко и се изкачи въ стаята си. Сега не бѣше време за скитане. Въ кжщата му имаше единъ бунтовникъ, който е разплакалъ толкова хорица! Не, сега вече той нѣмаше очи да гледа нито небето, нито зеленинитѣ, нито слънцето... нищо, нищо... Сега душата му бѣше тѣй смутена, като че нѣкаква буря бѣ объркала всичкия доскоросенъ редъ въ нея... После... той ще трѣбва да бди да не би заптиитѣ да дойдатъ и влѣзатъ...

Въ това време Кондо се бѣше вече събудилъ. Той седѣше предъ сандѣка и криеше между колѣнетѣ си торбата съ паритѣ си. Казано, свършено! Още не се е развидѣлило... Трѣбва бързо да се работи. Ала не трѣгна, а се поусмихна и помилва торбата... — Какъ стана тая работа! Да нѣмашъ нищо въ ржка и да донесешъ сто и петдесетъ хиляди гроша!.. Въ тая работа Богъ имаше прѣстъ — иначе какъ ще спечелишъ толкова хиляди за три месеца? Господь, Господь! Само той имаше прѣстъ. Ако останѣше само на Конда, нищо не щѣше да излѣзе... Той така се бѣше объркалъ... Така се бѣше замаялъ..

Тѣй! Най-добре е тамъ да се заринатъ. Кондо ще изкопае трапъ въ тъмното кюшенце на одаичката, ще зарине паритѣ и ще нахвърля отгоре сандѣци, каци, сѣчива...

И безъ да мисли повече, той пригърна натѣпканата торба и излѣзе на двора. Бѣше пусто. Мрачината още не се бѣ доразпръснала. Като отиде въ задния дворъ и застана предъ дветѣ одаички, той ритна вратата на едната, измърмори нѣщо и влѣзе, но едва направилъ крачка навжтре, и се спрѣ вцепененъ.

Димитъръ стоеше по срѣдата съ ржце отзадъ и гордо гледаше Конда въ лицето.

Кондо се поокопити и мигновено се обърна, като се втурна да бѣга, но една жилава ржка го хвана за врата и го вкара пакъ назадъ.

— Кой си?... Какво искашъ!!... — прегракналъ питаше Кондо и силно притискаше до гърдитѣ си пълната торба.

— Какво е туй? — попита Димитъръ, като посегна къмъ торбата, но вмѣсто отговоръ отъ гърдитѣ на Кондо се откърти животински крѣсъкъ.

— Какво бе!...